

И момичето паднало на колене.

— Млъкни! извикалъ императорътъ, почервено отъ ядъ. За тая твоя дързостъ ти ще посрещашъ именния си ден въ затвора.

И той заповѣдалъ да отведатъ милостивата принцеса въ затвора. Още сѫщия денъ това се разчуло далеко изъ царството.

Следъ нѣколко дни жестокия тиранинъ отишелъ на разходка въ гората. Тамъ на едно дърво, надвѣсено надъ голѣма рѣка, той видѣлъ гнѣздо. А ималъ голѣма страсть да разваля птичите гнѣзда и да избива малкита птиченца, тъй както немилостиво избивалъ и своите поданници. Той бѣрже се покатерилъ на дървото, изхвѣрлилъ голитъ пиленца отъ гнѣздото и почналъ да го разваля.

По едно време кракътъ му се подхлъзналъ. Императорътъ изгубилъ разновесие и падналъ въ голѣмата рѣка. Съ него били нѣкои отъ слугите му, но всички го мразели и никой не се решилъ да го спасява. Рѣката го повлѣкла. Той

се борилъ съ вълните и, викалъ, но отъ никъде помощъ не идvalа.

